

Дика коза

Микола Костомаров

З "Єврейських мелодій" Байрона

Дика коза, і вільна й веселенька,
Спинається по ізраїльських горах
І п'є з криниць водицю студененьку,
Що по святих тече собі луках,
Красуються в їй ніжка й ясні очі,
Коли вона провалля перескоче.

Швидчіші ноги й оченька ясніші
Колись Іуда бачив в тій землі;
Колись селяне ще були в красніші
В тій радощів колишніх стороні.
Кедр на Ливані верх свій піднімає...
Але дівчат Іуди там немає!

Щасливша кожна пальма тих долин,
Ніж'израїльські розігнані народи.
Де вродиться, там і росте вона,
Й красується в тихій своїй уроді.
Вона не кине своєї родини,
Вона не схоче жити в чужій країні.

А ми тулятись мусимо з печалі,
В чужих людей могил собі прохатъ...
Ніколи нам, дідів не поховали,
Не будуть кості наші спочивать!
Ізраїль сохне, в'яне на чужині –
Безбожнії сидять в Єрусалимі!!!